

Покачило се момчето на борчето и се хванало за клонитѣ му.

Изведнажъ духналъ топълъ вѣтъръ, снѣгътъ се стопилъ и цѣлата борова гора се раззеленила. Извикалъ братътъ отъ радостъ. Въ сѣщото време чулъ да биятъ камбани. Възвѣстявали полунощъ.

Борчето се изкубнало отъ земята и полетѣло. И докато летѣло, по клонитѣ му заблестѣли свѣщи, свѣтли като звездата, дето изгрѣла при рождението на Исуса.

Разтворили се вратитѣ на малката кжщица, дето била сестричката, борчето влѣзло вжтре и се спрѣло срѣдъ стаята. Слѣзълъ братътъ и пригърналъ сестра си. И изведнажъ тя престанала да плаче и радостно се засмѣла. А по коледната елха заблестѣли все нови и нови звезди и по клонитѣ се явили чудни играчки и сладкиши. Повикали брататъ и сестрата всички бедни деца отъ града и цѣла нощъ се веселили. И колкото и да кжсали отъ сладкишитѣ и играчкитѣ, тѣ все не се свършвали.

Емилъ Кораловъ

